

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2001

Utgiven i Helsingfors den 18 december 2001

Nr 1247—1257

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1247	Lag om ändring av 15 kap. 2 § och 22 kap. 8 § kyrkolagen	3493
1248	Lag om ändring av 13 § lagen om de evangelisk-lutherska församlingarnas boställen och fonder	3495
1249	Lag om ändring av 9 § lagen om kyrkans centralfond	3496
1250	Kyrkomötets beslut om ändring av kyrkoordningen	3497
1251	Lag om ändring av 30 och 31 § lagen om ortodoxa kyrkosamfundet	3498
1252	Statsrådets förordning om ändring av förordningen av statsbudgeten	3499
1253	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om statens långivning och statsborgen	3501
1254	Statsrådets förordning om ändring av 3 § förordningen om grunderna för avgifter till staten	3502
1255	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets beslut om storleken av avgångsbidraget för statstjänstemän	3503
1256	Statsrådets förordning om grunderna för måltidsstöd för högskolestuderande	3505
1257	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om avgifter som skall uppbäras för landsbygdsnäringarnas besvärnsnämnds prestationer	3507

Nr 1247

Lag

om ändring av 15 kap. 2 § och 22 kap. 8 § kyrkolagen

Given i Helsingfors den 13 december 2001

På förslag av kyrkomötet och i enlighet med riksdagens beslut
ändras i kyrkolagen av den 26 november 1993 (1054/1993) 15 kap. 2 § 3 mom. och 22 kap. 8 § 1 och 3 punkten som följer:

15 kap.

Församlingens ekonomi

2 §

Kyrkoskatt

Kyrkofullmäktige fastställer inkomstskattesatsen. Inkomstskattesatsen fastställs till närmaste 0,05 procentenheter.

22 kap.

Kyrkostyrelsen, kyrkans centralfond och kyrkans avtalsdelegation

8 §

Avgifter till centralfonden

Varje församling eller kyrklig samfällighet erlägger årligen till kyrkans centralfond

1) högst sju procent av den kalkylerade kyrkoskatten och andelen av den samfunds-

RP 198/2001
FvUB 21/2001
RSv 159/2001

skatt som skall betalas vid den senast verkställda beskattningen (*grundavgift*),

3) utöver grundavgiften högst tjugo procent av den andel enligt 1 punkten som församlingen erhåller av den samfundsskatt som

skall betalas (*tilläggsavgift*); tilläggsavgiften kan vara progressiv.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Kulturminister *Suvi Lindén*

Nr 1248

L a g**om ändring av 13 § lagen om de evangelisk-lutherska församlingarnas boställen och fonder**

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 25 februari 1966 om de evangelisk-lutherska församlingarnas boställen och fonder (106/1966) 13 § som följer:

13 §
För anskaffning av medel för betalning av de utgifter som tagits upp i församlingens budget skall, om inte församlingens egentliga inkomster och de kapitaltillgångar som använts räcker till, bestämmas att kyrkoskatt skall uppbäras så att de som påförts kommunalskatt betalar kyrkoskatt enligt den

beskattningsbara inkomsten vid kommunalbeskattningen, dock inte den som inte är medlem av en evangelisk-luthersk församling, och inte heller något annat religions-samfund och dess församling.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President**TARJA HALONEN**Kulturminister *Suvi Lindén*

Nr 1249

L a g**om ändring av 9 § lagen om kyrkans centralfond**

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 5 december 1941 om kyrkans centralfond (895/1941) 9 §, sådant detta lagrum lyder i lag 114/1983 och 1003/1987, som följer:

9 §

Komplettering av skatteintäkterna beviljas en församling när summan av församlingens kalkylerade kyrkoskatt och den samfundsskatt som skall betalas beräknad per närvarande medlem underskrider en utjämningsgräns som bestäms enligt kommunens invånartäthet och som i enlighet med vad kyrkostyrelsen närmare bestämmer är 65—80 procent av den genomsnittliga summan av den kalkylerade kyrkoskatten och den samfundsskatt som skall betalas beräknad per närvarande medlem i samtliga församlingar.

Kompletteringen av skatteintäkterna utgör skillnaden mellan utjämningsgränsen och summan av den kalkylerade kyrkoskatten och den samfundsskatt som skall betalas beräknad per närvarande medlem i församlingen, multiplicerad med församlingarnas vägda genomsnittliga inkomstskattesats och antalet närvarande medlemmar i församlingen vid utgång-

en av det år under vilket de inkomster influtit som beskattningen hänför sig till. Om församlingens inkomstskattesats understiger den vägda genomsnittliga inkomstskattesatsen för samtliga församlingar, skall dock som församlingens kalkylerade kyrkoskatt användas den kyrkoskatt som församlingen skall betala.

Kyrkostyrelsen kan nedsätta beloppet av den komplettering av skatteintäkterna som beräknats på ovan nämnt sätt för en församling med tillgångar som ger en betydande avkastning eller med en inkomstskattesats som är låg jämförd med inkomstskattesatsen i de övriga församlingar som erhåller understöd och för vilken en komplettering av skatteintäkterna, med beaktande även av församlingens godtagbara behov och de understöd som övriga församlingar erhåller, skulle bli oskäligt stor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President**TARJA HALONEN**Kulturminister *Suvi Lindén*

Nr 1250

**Kyrkomötets beslut
om ändring av kyrkoordningen**

Givet i Åbo den 11 maj 2001

I enlighet med kyrkomötets beslut
ändras i kyrkoordningen av den 8 november 1991 (1055/1993) 10 kap. 7 § och 15 kap. 14 §,
av dem 15 kap. 14 § sådan den lyder i beslut 898/1997, som följer:

10 kap.

Kyrklig samfällighet

7 §

Tillfälliga gemensamma kyrkofullmäktige skall fastställa inkomstskatteprocenten för det första året samt uppgöra en budget för samfälligheten, i vilken det bestäms på vilket sätt samfällighetens skatteintäkter och övriga inkomster skall fördelas mellan den kyrkliga samfälligheten och envar församling.

15 kap.

Församlingens ekonomi

14 §

Kyrkostyrelsen meddelar vid behov närmare anvisningar om hur budgeten skall göras upp, om fastställande av inkomstskatteprocenten, om skötseln av egendomen, om hur drätseln skall ordnas, om bokföringen och om verkställandet av revision.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2002.

Åbo den 11 maj 2001

På kyrkomötets vägnar

Jukka Paarma
ärkebiskop**Kari Ventä**
kyrkomötets
sekreterare

Nr 1251

L a g**om ändring av 30 och 31 § lagen om ortodoxa kyrkosamfundet**

Given i Helsingfors den 13 december 2001

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 8 augusti 1969 om ortodoxa kyrkosamfundet (521/1969) 30 § 2 mom. 4 punkten och 3 mom. samt 31 § 1 mom., av dessa 30 § 3 mom. och 31 § 1 mom. sådana de lyder i lag 971/1982, som följer:

30 §

Förutom de fonder, som församlingen enligt särskilda stadganden eller bestämmelser eljest har, skall i varje församling finnas en församlingsfond, vars årsinkomster utgöres av:

4) kyrkoskatt som skall betalas, vilken betalas av samtliga personer som under skatteåret är bosatta i kommunerna inom församlingens område och hör till kyrkosamfundet samt av dödsbon efter personer som hört till kyrkosamfundet; de samfund och samfällda förmåner som nämns i lagen om samfunds, sammanslutningars och samfällda förmånars skattskyldighet till ortodoxa församlingar (191/1935) betalar skatt till kyrkosamfundets centralfond enligt vad som särskilt bestäms om detta.

En församling skall för att hålla inkomst-

skattesatsen stabil ha en skatteutjämningsfond. I enlighet med fondens stadgar kan församlingsfullmäktige besluta om användning av skatteutjämningsfondens medel för nämnda syfte eller om användning av församlingsfondens årsinkomster för förkovran av skatteutjämningsfonden.

31 §

Det belopp som enligt beslut i saken skall hopbringas genom beskattning på det sätt som anges i 30 § 2 mom. 4 punkten skall fördelas mellan de skattskyldiga enligt deras beskattningsbara inkomst vid kommunalbeskattningen. Församlingsfullmäktige fastställer inkomstskattesatsen. Inkomstskattesatsen fastställs med 0,05 procentenheters noggrannhet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 13 december 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Kulturminister *Suvi Lindén*

Nr 1252

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen av statsbudgeten

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat vid föredragning från finansministeriet, *ändras* i förordningen den 11 december 1992 om statsbudgeten (1243/1992) 13 § 2 mom., 17 § 3 mom., 72 § 1 mom. och 72 c § 1 punkten, dessa lagrum sådana de lyder, 13 § 2 mom. i förordning 1111/1998, 17 § 3 mom. i förordning 1054/2000 samt 72 § 1 mom. och 72 c § 1 punkten i förordning 263/2000, som följer:

13 §

Har ett ministerium för avsikt att i de fall som avses i 9 § 2 mom. lagen om statsbudgeten fastställda den detaljerade indelningen så att den avviker från de belopp som i budgeten har antecknats i dispositionsplanen för anslaget, skall ett utlåtande om fastställandet av den detaljerade indelningen inbegäras av finansministeriet. Om ministeriet inte nöjer sig med finansministeriets utlåtande och inte anser sig kunna avstå från saken, skall saken föras till statsrådets finansutskott.

17 §

En överskridning av ett förslagsanslag skall innan tillstånd beviljas föras till statsrådets finansutskott. Om det är fråga om att överskrida förslagsanslaget med högst 20 procent av anslaget och med högst 1 000 000 euro, inberäknat tidigare överskridningar, kan utlåtande av finansministeriet begäras i stället för behandling i statsrådets finansutskott. Om ministeriet inte nöjer sig med finansministe-

riets utlåtande och inte anser sig kunna avstå från saken, skall saken föras till statsrådets finansutskott.

72 §

Värdet av de maskiner, anordningar, inventarier, förnödenheter och andra föremål samt immateriella rättigheter som kan överlåtas separat vilka är i ämbetsverkets eller inrättningens besittning och ägs av staten (*statens lösa egendom*) är avsevärt, om gängse värde av den egendom som skall överlåtas eller, om detta inte kan fastställas på ett tillförlitligt sätt, det bokföringsmässiga värdet överstiger 1 000 000 euro.

72 c §

En överlåtelse av staten tillhöriga värdepapper skall anses vara av ringa betydelse, om

1) det gängse värdet av värdepapper som gäller en viss sammanslutning och som överlåts under finansåret sammanlagt inte överstiger 1 000 000 euro;

3500

Nr 1252

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av förord-

ningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 12 december 2001

Finansminister *Sauli Niinistö*

Regeringsråd *Raija Isotalo*

Nr 1253

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om statens långivning och statsborgen

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat vid föredragning från finansministeriet, *ändras* i förordningen den 20 maj 1988 om statens långivning och statsborgen (450/1988) förordningens rubrik samt 2 och 6 § som följer:

Statsrådets förordning
om statens långivning samt statsborgen och statsgaranti

2 §

Minimibeloppet för lån

Beloppet av lån som beviljas av statens medel är minst 1 700 euro.

annan prestation kan indrivnas följande förfallodag för lånet, om de uppgår till högst 34 euro, och beträffande den sista låneraten lämnas oindriven, om de uppgår till högst 3 euro.

6 §

Indrivning av smärre prestationer

Ränta som erlagts, dröjsmålsränta eller

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 12 december 2001

Finansminister *Sauli Niinistö*

Regeringsråd Raija Isotalo

Nr 1254

Statsrådets förordning

om ändring av 3 § förordningen om grunderna för avgifter till staten

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat vid föredragning från finansministeriet, *ändras* i förordningen den 6 mars 1992 om grunderna för avgifter till staten (211/1992) 3 § 3 mom., sådant det lyder i förordning 818/1995, som följer:

3 §

Om en avgift som uppbärs till staten inte betalas senast på förfallodagen, skall myndigheten vidta nödvändiga åtgärder för erhållande av betalningen. På ett obetalt belopp uppbärs en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten

uppbära en dröjsmålsavgift om 5 euro i sådana fall då dröjsmålsräntan understiger detta belopp.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 12 december 2001

Finansminister *Sauli Niinistö*

Regeringsråd *Raija Isotalo*

Nr 1255

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets beslut om storleken av avgångsbidraget för statstjänstemän

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *ändras* i statsrådets beslut av den 21 december 1994 om storleken av avgångsbidraget för statstjänstemän (1351/1994) 2 § 1 mom., 3 § 1 mom., 5 § och 6 §, av dessa lagrum 3 § 1 mom. sådant det lyder i beslut 1113/1996 och 6 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 681/2001 och beslut 527/1995, som följer:

2 §

Avgångsbidragets storlek bestäms så, att
1) till en förmånstagare, som fyllt 50 år, betalas 673 euro på grundval av en anställning som varat 5 år, och till detta belopp läggs 34 euro för varje fullt anställningsår, som överstiger 5 år,

2) till en förmånstagare, som fyllt 45 men inte 50 år, då summan av hans fulla levnadsår och fulla anställningsår är 50—55 betalas 673 euro och till detta belopp läggs 34 euro för varje år, som överstiger summan 55.

3 §

Om förmånstagarens månadsinkomst understiger 673 euro, inverkar inkomsten inte på avgångsbidragets storlek. Då inkomsten utgör 673 euro i månaden eller mera, höjs avgångsbidraget, vilket bestäms i enlighet med 2 §, som följer:

Inkomst/månad, euro	Förhöjning av avgångsbidraget, euro
673—1 009	336
1 010—1 345	471
1 346—1 850	572
1 851—	673

5 §

Då förmånstagarens veckoarbetstid under de fem år som föregått anställningsförhållandets upphörande huvudsakligen har varit minst 35 timmar, har han rätt att få avgångsbidrag till fullt belopp. Om veckoarbetstiden

har varit 27—34 timmar, har han rätt att få tre fjärdedelar och om arbetstiden har varit 20—26 timmar i veckan, hälften av det fulla avgångsbidraget dock så, att avgångsbidraget utgör minst 673 euro, om inte annat följer av 3 § 2 mom. Då förmånstagarens veckoarbetstid har varit under 20 timmar, men dock minst 16 timmar, har han rätt att erhålla hälften av det fulla avgångsbidraget.

Då förmånstagaren är en lärare, vars antal lektioner eller uppgifter vilka hör till undervisningsskyldigheten under de fem år som föregått anställningsförhållandets upphörande, huvudsakligen varit minst det antal timmar som undervisningsskyldigheten, har han rätt att få avgångsbidrag till fullt belopp. Om antalet lektioner eller uppgifter vilka hör till undervisningsskyldigheten huvudsakligen har varit minst 27/35 av undervisningsskyldighetens antal timmar, har han rätt att få tre fjärdedelar av fullt avgångsbidrag och i annat fall har han rätt att få hälften av fullt avgångsbidrag. Avgångsbidraget utgör dock minst 673 euro, om inte annat följer av 3 § 2 mom.

6 §

Storleken av avgångsbidragets vuxenutbildningstillägg är 185 euro för varje utbildningsmånad.

Storleken av partiellt yrkesutbildningsbidrag är 185 euro för varje utbildningsmånad. Storleken av yrkesexamenspenningen är 236 euro.

Inkomstgränsen som avses i 13 § 3 mom. förordningen om avgångsbidrag för statstjänstemän är i medeltal 337 euro för sådan

3504

Nr 1255

månad, som förmånstagaren har rätt att få
yrkesutbildningsbidrag.

Denna förordning träder i kraft den 1
januari 2002.

Helsingfors den 12 december 2001

Minister *Suvi-Anne Siimes*

Regeringssekreterare Kari Eskola

Nr 1256

Statsrådets förordning**om grunderna för måltidsstöd för högskolestuderande**

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, föreskrivs med stöd av 8 § statsunderstödslagen av den 27 juli 2001 (688/2001):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas när sådant statsunderstöd som avses i 49 § lagen om studiestöd (65/1994) beviljas studentrestauranger för måltidsstöd för högskolestuderande och för kostnader för lokaler och fasta anläggningar i studentrestauranger som är belägna någon annanstans än i högskolans lokaler.

som beviljas för kostnader för lokaler och fasta anläggningar är att

1) den som förestår studentrestaurangen har beviljats understöd för sänkning av priset på måltider för studerande,

2) kostnaderna för lokaler och fasta anläggningar i studentrestaurangen inte i huvudsak finansieras med allmänna medel, och

3) den andel som måltiderna för studerande utgör av restaurangens omsättning inte är obetydlig.

2 §

Förutsättningar för beviljande av understöd

Förutsättningarna för att få understöd som beviljas för sänkning av priset på måltider för studerande är att

1) restaurangverksamheten är nödvändig för att tillräckliga måltidsmöjligheter skall kunna ordnas för de studerande,

2) restaurangverksamheten ordnas på ett ändamålsenligt sätt,

3) måltiderna för studerande fyller de allmänna kvalitetskraven i fråga om hälsosam och näringsrik mat,

4) restaurangföreståndaren prissätter en måltid för studerande till högst det maximipris som har fastställts i denna förordning sänkt med beloppet för måltidsstödet, och

5) det icke nedsatta priset på en måltid för studerande inte överstiger det pris utan mervärdesskatt som restaurangens övriga kunder skall betala för en likadan måltid.

Förutsättningarna för att få extra understöd

3 §

Storlek på extra understöd

Storleken på det extra understödet som beviljas för kostnaderna för lokaler och fasta anläggningar är högst 0,84 euro per måltid för vilken måltidsstöd betalas, dock högst det belopp som motsvarar lokal- och anläggningskostnaderna för måltiderna för studerande. I storleken på det extra understödet kan annan användning av lokalerna och inkomsterna av detta beaktas.

4 §

Maximipris på måltider som berättigar till understöd

Maximipriset är 3,62 euro för en lunch och 5,55 euro för en dyrare portion som berättigar till understöd. Det pris som den studerande skall betala för en måltid sänks med beloppet av måltidsstödet.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Genom denna förordning upphävs undervisningsministeriets förordning den 14 december 2000 om grunderna för och förvaltningen av måltidsstöd för högskolestuderande (1101/2000).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 12 december 2001

Kulturminister *Suvi Lindén*

6 §

Övergångsbestämmelse

Understöd för sänkning av priset på studentmåltider kan fortsättningsvis betalas ut om restauranginnehavaren innan denna förordning träder i kraft kan fortsättningsvis betalas ut till det beviljade beloppet utan särskilt beslut. Extra understöd som har beviljats innan denna förordning träder i kraft kan fortsättningsvis betalas ut till det beviljade beloppet utan särskilt beslut.

Konsultativ tjänsteman Leena Koskinen

Nr 1257

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om avgifter som skall uppbäras för landsbygdsnäringarnas besvärsnämnds prestationer**

Given i Helsingfors den 12 december 2001

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992) sådant detta lagrum lyder i lag 348/1994:

1 §

Avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer

I landsbygdsnäringarnas besvärsnämnd uppbärs 84 euro i handläggningsavgift vid ändringssökande.

När en extraordinär ändringsansökan avslås, är handläggningsavgiften 42 euro.

För intyg som på begäran utfärdas som ett separat dokument eller skrivs in i ett dokument som visats upp för en myndighet uppbärs en avgift om 8,50 euro.

2 §

Avgiftsbelagda företagsekonomiska prestationer

Landsbygdsnäringarnas besvärsnämnds prestationer som prissätts enligt företagsekonomiska grunder, är

1) kopior och utdrag ur protokoll eller expeditioner och avsändandet av dem, vilka tilldelas på beställning; samt

2) utredningar och utlåtanden som utförs på beställning.

3 §

Avgiftsfria prestationer

Handläggningsavgift som avses i 1 § uppbärs dock inte

1) i ärenden som gäller betalningslättnader för krediter, frivillig skuldsanering eller avstående från statens regressanspråk,

2) i ärenden där följden av besvärsnämndens beslut är att ett stöd blir större, i sådana fall där stödet skall betalas oreducerat med stöd av artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1259/1999 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, eller med stöd av någon annan motsvarande rådets eller kommissionens förordning, eller när det konstateras att ökningen av något annat stöd har berott på ett sådant av den sökande oberoende skäl som avses i 6 § lagen om förfarandet vid skötseln av stödavgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992),

3) i fråga om beslut som meddelas med stöd av växtskyddslagen eller lagen om djursjukdomar eller beslut i ärenden som ansluter sig till miljövård eller skydd av arbetsmiljön och är viktiga med avseende på det allmänna intresset,

4) i fråga om beslut som meddelas om yrkande på rättelse av handläggningsavgift,

5) i ärenden som gäller förbud av eller avbrott i verkställighet, eller

6) i ärenden där beslutshandlingen är avgiftsfri enligt vad som bestäms någon annanstans i lag.

Handläggningsavgift uppbärs inte heller om ändringsansökan inte prövas eller om den förfaller eller ärendet utan att materiella frågor ens delvis avgjorts återförvisas till en lägre myndighet för avgörande eller överförs till behörig myndighet. Handläggningsavgift uppbärs inte heller om en extraordinär ändringsansökan godkänns.

Nr 1257

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002 och gäller till och med den 31 december 2004.

Avgifter enligt denna förordning uppbärs för prestationer som beställts under förordningens giltighetstid.

Genom denna förordning upphävs jord-

och skogsbruksministeriets beslut den 28 december 1994 om avgifter som skall uppbäras för landsbygdsnäringsnämnds prestationer (1/1995).

Avgifter enligt denna förordning får också betalas med sedlar och metallmynt i mark fram till utgången av februari 2002. Priset i euro ändras då till mark genom att beloppet multipliceras med 5,94573 och slutsumman avrundas till närmaste penni.

Helsingfors den 12 december 2001

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Regeringssekreterare *Sinikka Silén*